

prodăche în spire de — 60°: aceasta este înălț. din corpă cei mai reprezentanți che se cunosc.

Sulfurul de carbonă este prea inflamabil, și formă apănd acidă carbonică și acidă sulfosă; tensie sa este considerabilă; daca se va intropăduce o cantitate mică dintreinsă, întreșa flacări plin de aer să de oxigen, atunci se prodăche aci în aerul să amestecătărcă, deoarece soaptă tare apropiind un corp aprins.

Flacăra chea albastră și mirosul de acidă sulfosă che prodăche sulfurul de carbonă apănd slăjesc a' de deosebi de cei-l-amăi corpă lăcăzidă inflamabilă.

Se îngelenește că cîndăra chea mai mare nu trebuie să altere sulfurul de carbonă, fiind că modul său de preparație să în a fi în prezenție la o temperatură prea înaltă, sulful și carbonul.

Maia multe metale încălzite pînă la roșu descompun sulfurul de carbonă, iaă sulful spre a forma sulfuri, și pînă carbonul în liberitate,

Sulful este solubil în sulfurul de carbonă și se dezvoltă dintreinsă printre o evaporație încheată să se formeze cristale transparente asemenea că ale sulfului nativ che se găsesc în sulfatără.

Phosphorul se dissolve leșne în sulfurul de carbonă; nu mai o parte de această lăcăzidă ajunge spre a dissolve 20 părăsi de phosphoră.

Sulfurul de carbonă poate fi compărat că acidul carbonică în care doar că valență de sulfă iaă locul celor doi că valență de oxigenă. În adăvăr, sulfurul de carbonă se combina că sulfuri metalice, și atunci formă sulfosărgă având patru formății cunoscute MS, CS² și corpășezind că carbonati MO₂CO₃. De aceea sulfurul de carbonă se numește odată acidă sulfocarbonică.

Compoziție. — 100 de părăsi de sulfuri de carbonă cupind:

Carbonă = 15,78

Sulfă = 84,22

100,00